

DR. Lugosi Armand

(1924 – 1990)

DR. LUGOSI ARMAND született 1924 .Nov.1-én Dicsőszentmártonban, meghalt 1990. Május.28-án Budapesten.

Érettségizett Budapesten a volt Verbőczy Gimnáziumban.

Okleveles gépészmérnök ,egyetemi docens,dékhelyettes 1966-1969-ig,műszaki igazgató, vállalati vezérigazgató helyettes ,tudós , szakíró, faipari szakember.

Halála után a Faipari Tudományos Egyesület a kiemelkedő szakírói és publikációs tevékenység elismerésére 1992-ben

LUGOSI ARMAND MŰSZAKI IRODALMI ÉLETMŰDÍJ-at alapított , mely évente egy alkalommal kerül átadásra.

Dr Lugosi Armand a háború befejezése után a gyáriparrá fejlődő hazai faipar kimagasló egyénisége volt.

Kiemelkedő szerepet töltött be a termelés szervezésében és irányításában , a műszaki tervező munkában , a faipari kutatásban és az egyetemi oktatásban.

Ő volt a magyar nyelvű faipari gépészeti szakirodalom megteremtője és legtermékenyebb írója.

1951-ben gépészmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán.

1951 -ben a Faipari Gépjavító Vállalat főmérnöke volt.

1962“ summa cum laude”minősítéssel védte meg a műszaki doktori értekezését.

1952-től folyamatosan jelennek meg szakcikkei hazai és külföldi folyóiratokban német, francia,olasz, angol és román nyelven. E nyelveken felsőfokon beszélt és felsőfokúnyelvvizsgát tett a román nyelvből.

1952 -ben a Parafafeldolgozó Vállalat főmérnöke, majd a Tüzoltószer és Létragyár főmérnöke.

1955-1970 között hét mérnöktovábbképző tanfolyamot szervezett ,ezeknek előadója volt ,úgy a Budapesti Műszaki egyetemen, mint a Soproni Egyetemen.

A tanfolyamok anyagát jegyzetekben foglalta össze.

1959-ben a Faipari Kutató Intézetben nevezték ki osztályvezetőnek.Itt tudományos osztályvezetőként megszervezte a Gépesítési és Automatizálási Osztályt és a Faipari gépészeti kutatásokat.E beosztásban sok kutatási témát vezetett, melyeknek eredményét az egész faipar hasznosítja.

1952- 1990 – ig a Faipari Tudományos Egyesület tagja , és tagja volt a “Faipar” című folyóirat Szerkesztő Bizottságának.

1967- 1985 között a FATE Országos Elnökségének és Ügyvezető Elnökségének volt a tagja.

1970 -1973 között a Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztálya Faipari Albizottságának ,

1973-1976 között a Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztálya Erdészeti Bizottságának volt a tagja.

1962-1969 -ig Sopronban az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karán mint főállású egyetemi docens négy tantárgyat oktatott s e tantárgyaknak megalkotta jegyzeteit is:

Faipari Géptan I-II
Erőgépek
Gépelemek
Biztonságtechnika

Elévülhetetlen érdeme , hogy Magyarországon először és időtállóan Ő szervezte meg a Faipari Géptan , mint három féléves tantárgy egyetemi szintű oktatását, felépítette az előadások anyagát , kidolgozta a gyakorlatok tematikáját és rend- szerét.

1963-1968 között , majd 1975-től tagja volt az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kara Állami Vizsgáztató Bizottságának.

1966-1969 között a Faipari Mérnöki Kar dékánhelyetteseként irányította a kar munkáját.

1969- ben visszaköltözik Budapestre , ahol az Erdőterv igazgatóhelyettes főmérnöke. Műszaki fejlesztési tevékenységéből egyebek között a ceglédi székülésüzem létesítése , a hárosi furnérüzem a budapesti fűrészüzem rekonstrukciója volt különösen jelentős.

Majd pedig 1976-tól a kiemelt kategóriájú Fűrész Lemez és Hordóipari Vállalat műszaki igazgatója lesz, majd vezérigazgatóhelyettesnek nevezik ki. Feladatköre mint a vezérigazgató első számú helyettesének a beruházás és a műszaki fejlesztés volt.

1984-ben nyugdíjba megy , de tovább dolgozik , mint nyugdíjas szaktanácsadó , haláláig, tovább öregbítve szakmai hírnevét és becsületét.

Főbb művei:

1963 -ban a Műszaki Könyvkiadónál jelent meg a Fűrészipari technológia Bobok Lászlóval és Erdélyi Györggyel írt könyve , mely nívódíj-ban részesült.

1965 A furnér és rétegeltlemezgyártás technológiája Barlai Ervinnel és Gönczöl Imrével írt mindkét művet egyetemi tankönyvvé nyilvánították.

1967 Faforgácsolás

1969 Faipari gyalu – marógépek és gépsosok,

1970 Faipari csiszológépek és gépsorok a faiparban,

1971 A forgácsmentes alakítás gépei a faiparban.

1973 Faforgácsoló szerszámokat kartbantartó gépek.

Ezen öt kötetet egyetemi tankönyvvé nyilvánították.

1976-ban jelent meg a Műszaki Könyvkiadónál a Faipari Kézikönyv, melynek Ő a szerkesztője és 42 ívének szerzője is , e könyve is nívódíj- ban részesült.

A Mezőgazdasági Könyvkiadónál jelenik meg 1982-ben a Géptan és szerszámismeret I-II kötete, mely nívódíj-ban részesült.

1987-ben jelent meg a Műszaki Könyvkiadó kiadásában a 822 oldalas Faipari szerszámok és gépek kézikönyve című munkája.

Ezt a könyvét munkássága összefoglalójának tekinthetjük.

Dr Lugosi Armand fáradhatatlan , áldozatos , az egész iparág fejlesztésére kiterjedő kiváló szakmai és társadalmi munkásságát számos kitüntetéssel is elismerték:

Öt alkalommal kapott miniszteri dícséretet.

1953-ban elnyerte Szakma legjobb műszaki vezetője címet

1963-ban és 1975-ben a Faipar Kiváló Dolgozója címmel tüntették ki

1967 – ben a Faipari Tudományos Egyesület a Faipar fejlesztéséért című alapítványi nagydíját kapta meg.

1969 -ben a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója lett.

1978 -ban MTESZ – díjban részesült.

1984-ben a Munka Érdemrend Ezüst Fokozatát kapta meg.

1963-ban,1976-ban,1982-ben Nívódíjban részesült.

Dr Lugosi Armand halálával a faipar az egyik legjobb és legismertebb szakemberét és szakíróját veszítette el .Több, mint négy évtizedes szakmai és társadalmi tevékenysége példamutató minden szakember számára. Szakírói tevékenysége maradandóan őrzi emlékét,hiszen nevével könyveivel , szacikkeivel az az új generáció is találkozik, akik személyesen nem ismerhették.

Publikációinak jegyzéke:

26 szakkönyv

5 egyetemi jegyzet

8 egyéb publikációinak

63 szacikk

9 mű lektorálása.